

110 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Vervoer (3)

't Ging wel inêêns aarg hard in die jaere voor d'n oorlog. Traaine, fietse, bôôte, busse, oto's of t'r gêên end aan kwam, aan aal die veraanderinge. In Frankrijk wier verempeld een vliegmesien uitgevonge! Een ding waer-ie zô mee de lucht in kon. Vaoder zee, dat 't levesgevaerlijk was, en dat de lucht voor de veugels was. En 't zou maor naer beneejene vaale, bovenop je huisie. Nae een tijdjie zagge we d'r zelf êên en 't wier overal geroope en hêêl d'n dijk liep uit om 'm nae te kijke. 'k Weet nie meer hoe dà-ze die noemde, een êên-of een twêêdekker, maor 'k weet wel dat-ie aan aale kante ope was.

Azzie 't mit nou vergelijkt was 't aamel aarg krakkemikkerig, maor 't ging en iedere keer gaauwer en beterder. De mense haade d'r gêên goed woord voor over. Niks as waoghaalzerij. Op een Belze vlieger, Olieslaoger, wier een versie gemaakt dat iederêên zong. Fokker maakte grôôte naam en in Amsterdam was een luchtvaerttentôönstelling, waer-ie kon zien, hoe zô 'n geval in mekaor zat en wat voor planne d'r voor de toekomst wazze. D'r wier gezeed, dat de vliegemesienes op d'n duur nog grôôter zouwe worde, nog grôôter as busse en iederêên zou d'r mee gaon. Niemand glôôfde daer in en niemand zou z'n aage d'r ooit aan waoge!

Begin jaere dertig kwam uit Duitsland de zeppelin. Wie 'm toen in de lucht gezien hêt, vergeet 't nooit meer. Totdat-ie bij een landing in Amerikao mit aale passegiers in brand vloog. 't Was een vrêeselijke ramp en hij wier nooit meer gebouwd. Zô 'n zestig jaer geleeje lazze we op school de boeke van Jules Verne. De mêêster zee dat 't een grôôte fentast was, of nie soms? En kijk nou 's! De raais naer de maon is al gewist.

Nou leve we in een hêêl aander tijdpaark, dat van de rekette. Daer kenne me een jaer, of langer mee in de lucht blijve en dat is nog mor 't begin. As 't hier te druk wordt, kenne we meschie nog wel 's op een aandere pleneet gaon weune. Gaon we soms niet zô lang deur tot de maoter dolgedraaid is en we nie meer kenne stoppe? Nêênt, zô wijd mot 't hêêlemael nie komme. De knappe koppe kenne beter d'r best 's gaon doen om de vrede in de wereld uit te vinge. Wat denk-ie daer van?

Onze hartelijke dank voor deze serie van drie stukjes over het vervoer van onze trouwste inzendster. Oh ja, die tentôönstelling in 't meseum, leuk hee!

(Deze week kregen we een telefoontjie uit Den Helder. 't Was een dochter van Neeltjie de naaister. Ze liet ons weten dat ze vroeger thuis een echte, vaste, houten draaitrap hadden, dus géén zolderluik, zoals in stukje 105 stond, maar een trapgat. Bovendien had haar moeder nooit zo plat gesproken. Haar moeder was inderdaad en bijzonder lieve vrouw geweest en dat hoorden we van meer mensen. Helaas is ze tien jaar geleden overleden)

